

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **V. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2024, č. j. 3 A 66/2023-41,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) doručil dne 14. 2. 2024 Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2024, č. j. 3 A 66/2023-41, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 4. 4. 2023, č. j. MSP-21/2023-ODKA-ROZ/5.

[2] Dne 14. 5. 2024 doručil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu podání, ve kterém uvedl, že jím podanou kasační stížnost bere zpět a navrhuje zastavit řízení.

[3] Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je jednoznačný a nevzbuzuje žádné pochybnosti, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[5] Výrokem III. soud rozhodl o vrácení částky 2 000 Kč, kterou stěžovatel uhradil na účet zdejšího soudu, jelikož tato platba nemohla představovat včasnou úhradu soudního

poplatku v požadované výši (shodně též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2018, č. j. 8 Azs 285/2018-52, bod 9).

[6] Nejvyšší správní soud nepřehlédl podání stěžovatele ze dne 28. 5. 2024, označené jako „Dohoda o postupu soudu“, kterou se domáhá mj. vrácení částky ve stěžovatelem určené lhůtě. K tomu soud konstatuje, že zákon nezná institut dohody účastníka se soudem o procesním postupu soudu. Jak soud již osvětlil výše, procesně relevantním je zpětvzetí, které stěžovatel učinil podáním ze dne 9. 5. 2024, doručeným soudu dne 14. 5. 2024. Se zpětvzetím spojuje zákon důsledky, které jsou realizovány tímto usnesením [srov. nález Ústavního soudu ze dne 11. 12. 1997, sp. zn. IV. ÚS 295/97 (N 162/9 SbNU 395)]. Lhůtu soud stanovil s ohledem na výslovné znění § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle kterého platí, že *je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2024, č. j. 9 As 265/2023-20, bod 6 *in fine*).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 13. června 2024

Tomáš Foltas
předseda senátu